MIELIPIDE

LUKIJALTA

Metsähallituksen tarve syytä harkita

Metsähallitusuudistus on pienen katkon jälkeen jatkumassa. Uudistuksessa tulisi kiinnittää huomiota myös hallinnon kehittämiseen ja keventämiseen.

Uudistuksesta nyt vastaavan ministerin, Kimmo Tiilikaisen (kesk.), soisi pohtivan myös radikaalimpia vaihtoehtoja.

Maallikkona olen ihmetellyt, miksi meillä on niin paljon metsäorganisaatioita. Kun hallituksenkin lähtökohta on turhan hallinnon purkaminen, eikö metsäsektorillakin olisi siihen tarvetta, myös valtion osalta.

Metsähallituksen asemaa pitäisi uskaltaa puntaroida avoimesti. Yksityismetsien puukaupan edistäjänä sekä metsänomistajien etujen valvojana toimivat metsänhoitoyhdistykset ja erilaiset metsäpalveluyrittäjät. Metsälakia valvovat metsäkeskukset.

Valtion metsätalous voitaisiin siirtää edellä mainittujen tahojen hoidettavaksi ja saada siten merkittäviä säästöjä sekä samalla yksinkertaistaa hallintoa. Valtion ei tarvitse harjoittaa liiketoimintaa, mikä vääristää kilpailua ainakin alueilla, joilla keskeinen osa puukaupasta on Metsähallituksen osuutta.

Tilanteesta kärsii ennen kaikkea yksityinen maanomistaja. Valtion ei tule olla tätä tukemassa.

Uudistus tarkoittaisi käytännössä sitä, että valtion talousmetsät siirrettäisiin kuntien omistukseen. Metsähallituksen toiminta voitaisiin lopettaa ainakin metsätalouden osalta. Kunnat hoitaisivat alueensa metsänhoitotyöt metsähoitoyhdistysten ja metsäpalveluyrittäjien kautta.

Kunnat kyllä osaavat hoitaa omaisuuttaan. Valtion metsäomaisuuden hajauttamisessa kunnille ei ole riskiä niin kuin Metsähallituksen yhtiöittämisessä. Yhteinen metsäomaisuus säilyisi eikä olisi myytävissä kasvottomille pääomasijoittajille.

Valtion talousmetsien siirto kunnille olisi tavallaan talousapua suoran rahallisen tuen sijaan. Pohjois-Suomen kunnat ovat jatkuvissa talousvaikeuksissa, mihin tällainen valtion satsaus toisi helpotusta.

Metsien siirtäminen kuntien omistukseen keventäisi merkittävästi hallintoa ja olisi alueellisesti oikeudenmukaista, sillä suurin osa valtion metsistä on Pohjois-Suomessa, mutta puunmyyntitulot ja hallinnon palkkatulot hyödyttävät tällä hetkellä pääkaupunkiseutua.

Kuntalaisten kannalta olisi myös eduksi, että valtion metsät päätyisivät demokraattisen päätöksenteon piiriin. Tällä hetkellähän yhteisiä metsiä koskevat päätökset tehdään Helsingissä, eikä niihin aluetasolla voida vaikuttaa.

Metsähallituksen toiminta ei myöskään ole läpinäkyvää. Julkisuudessa on ihmetelty, kuinka Metsähallitus parturoi suojelullisesti arvokkaita metsiään ja samalla elykeskukset ostavat yksityisiltä maanomistajilta huomattavasti vaatimattomampia tilalle.

Tässä ei ole järjen häivääkään. Järkevintä luulisi olevan ensin suojella arvokkaat valtion metsäkohteet ja vasta sitten yksityisten metsiä.

Metsähallituksen luontopalvelut olisi monella tapaa perusteltua liittää osaksi alueellisia elykeskuksia. Luonnonsuojeluhallinto voitaisiin koota yhden organisaation alle, millä saavutettaisiin säästöjä ja ennen kaikkea saataisiin luonnonsuojeluosaamisen resurssit tehokkaaseen käyttöön.

Metsähallituksen luontopalvelujen asemahan osana Metsähallitusta on tällä hetkellä hyvin itsenäinen, suojelualueiden hallinnointiin keskittyvä. Talousmetsien osalta luontopalveluilla ei ole käytännössä mitään roolia.

Metsähallitus on tähän saakka ollut kykenemätön ratkaisemaan ainakin Kainuuta kiusaavia metsäkiistoja, eikä paikallisia tahoja ole riittävästi kuultu omaa kotiseutuaan koskevissa asioissa. Suojelun ja virkistyskäytön kannalta arvokkaat alueet on nyt viimein inventoitava ja siirrettävä pois metsätalouskäytöstä.

Metsäkiistat olisi mahdollista näin viimein saada loppumaan, sillä mikään taho ei vastusta varsinaisten talousmetsien hakkuita. Valtio tekisi samalla uskottavan ratkaisun metsien monimuotoisuuden turvaamiseksi.

Jorma Seppänen
Suomussalmi

Joustava hallinto

Jos et saa jotain kasvia kylvettyä 30.6. mennessä, voit kätevästi ilmoittaa siitä 15.6 mennessä!
nimim. Hieno juttu

Oikeusturva

Rikoksentekijän oikeusturva parhaine asianajajineen on parempi kuin viljelijän!
Lainsuojaton

Mikä on tuottavaa?

Miten 4 euron emakko hyödynnetään teurastuksen jälkeen? Taatusti toisten työ on – euroilla mitaten – matalan tuottavuuden työtä ja kauppa ”korkeasti tuottavaa”
Ei nimimerkkiä

Kaikkien kanssa

Iloitaan krimiläisten puolesta, surraan itäukrainalaisten kärsimyksiä ja käydään kauppaa Venäjän kanssa.
Puolueettomuus-trolli

Muka ekoa

Harhaa luulla kaupunkiasumista ekologiseksi. Välimatkat autolla töihin, kauppoihin tai harrastuksiin saattavat olla kymmeniä, jopa sata tai parisataa km. **Ei nimimerkkiä**

Vähentäjät

”Alle hehtaarin peruslohkoilta tuet pois.” Miksi kummassa pitää saada aina jotain pois? Kyllä maata kehitetään niin, että saadaan jotain kaikille lisää. **HÄPEÄ**

Suomi ja Nato

Tosipaikan tullen Venäjä ottaa sen minkä helposti saa, puskuriksi. Pää pois pensaasta jo Hyttinen (MT 22.6.). **Hannu R**

Ilkka Hyttinen, juuri näin se menee, kuten kirjoitit. Useimmat eivät vaan Nato-kiimassaan sitä tajua! **Nastolan mies**

Mitä natoloppari Mäkelä tekee pauhaamassa MT:n sivuilla viikosta toiseen? Eikö jo valkene, Nato-haaveet on taputeltu.
Ei nimimerkkiä

Nato-jäsenyys ei lisää epävakautta MT 17/06. Voi taivas voiko jalat enää tukevammin ilmassa olla. **Ei nimimerkkiä**

Maito ja meijeri

Jos minä lypsän lehmistäni maidon tankkiin niin kyllä minä sen omistan siihen asti kunnes se noudetaan ja myös päätän sen kohtalosta.
Nim. Järki hoi

Lapinlahtelaisella oli aikaa rehunkorjuusesongilla kirjoittaa yhdestä maitotankillisesta puoli lehtisivua. Rahallinen vaikutus tilallesi oli marginaalinen. **Ei nimimerkkiä**

Meijerinvaihtajat nopeiden voittojen toivossa. Katsotaan tulevaisuudessa palaako teidän maitonne pohjaan.
Nimim. Kiehu 3%

LUKIJAN KUVA

PENTTI HAUTALA

Töysässä ei pöllömpää

Neljä sarvipöllönuorukaista nauttii tämän alkukesän harvinaisuudesta, iltauringosta Töysän Ponnenjärven rantakoivikossa.

Lähetä kuva

Toivomme kuvia, joiden taustalla on tarina. Lähetä kuvaehdokkaasi osoitteeseen lukijankuva@maaseuduntulevaisuus.fi. Liitä mukaan yhteystietosi ja lyhyt kertomus kuvan tapahtumista. Julkaistuista kuvista maksamme palkkion.

Kainuuseen uuden aikakauden sellutehdas

Pääministeri Juha Sipilä toi esille Kultarannassa metsien merkityksen. Noin tuhat puuperäistä innovaatiota ja patenttia odottaa tekijäänsä. Sahan ja rahan ääntä!

Kainuuseen on mahdollista rakentaa sellutehdas. Juuri sen kokoinen kuin Kainuun metsien kestävä hakkuusuunnite antaa. Hyvä metsänhoito saa lisäkasvua ja puuvarannot edellyttävät!

Sahojen ja mekaanisen puujalostuksen insinöörit suunnittelevat jo uuden aikakauden monitoimista pienoisselluteh-dasta.

Periaatteessa voisimme jopa suunnitella kuntatasonkin laitoksia.

Mallina on termiittimuurahaisen kehon rakenne. Muurahaisen keho tuottaa puusta kaiken tarvitsemansa aineet yhdyskunnalle ja keon rakentamiseen!

Sellutehtaat ovat osa uutta Suomen metsätalouden kokonaisuutta, jossa sähkön, lämmön, dieselpolttoaineet ja puuperäisten öljyjen ja korkeatasoisten luonnonmukaisten ja ympäristöystävällisten ekotuotteiden valmistus on mahdollista.

Näistä ovat jo esimerkkinä koivuperäiset pesuaineet, desinfiointi- ja rikkaruohontorjunta-aineet. Kysyntä on maailmanlaajuista.

Rakennettavilla pienoisselluteh-tailla on ratkaiseva vaikutus Suomen talouden jaloilleen nostamisessa. Rahavirrat ohjautuvat maakunnan sisälle ja Suomeen. Omistus on paikallista ja kotimaista.

Tuoton työstä ja keksinnöistä saavat nauttia suomalaiset. Työtä on tämän ohjelman toteutuessa Suomessa kaikille!

Pienten ja keskisuurten metallipajojen työ lisääntyy. Maakuntien ja metsien tiestö kunnostetaan ja huolletaan. Puun kysynnän kasvaessa kantohinnat nousevat, työ metsissä tulee kannattavaksi ja verokarhukin saa hunajasta osansa. Yhteiskunnan vitsaukset terveen työllisyyden myötä kaikkoavat.

Sipilän puurautainen hallitus tarvitsee tehtävässään erityistä viisautta kivireppunsa kuljettamiseen. Suomi nostetaan yhdessä työtä tekemällä henkisestä lamasta. Työ ja uudet innovaatiot ovat osa sitä.

Suunnittelemme ja rakennamme sellutehtaan. Sellaisen jonka metsäkansa omistaa.

Aaro Mikkonen
insinööri
Puolanka

Onkohan mietitty?

Nyt kun voihkitaan tässä kroonisessa lamassa, tuli vain mieleen, että mikä osuus lamaan on tällä 20 vuotta kestäneellä maatalouden alasajolla ja tilojen lopettamisella.

Kun tilat eivät enää osta eivätkä myy, on se taloudessa alaspäin menoa. Olen huomannut miten lähiseudulta ovat tilat tippuneet tuotannosta, ja samalla esimerkiksi teurastamot, meijerit ja muukin maatalouteen kytköksissä oleva tuotanto on hiipunut.

Sanotaan että suuruus on nykyaikaa – suurta on myös sitten lamakin, joka jatkuu ja jatkuu.

Risto Partanen
Kontiolahti

> Kun tilat eivät enää osta eivätkä myy, on se taloudessa alaspäin menoa.

Ay-liike on palannut juurilleen

Ammattiyhdistysliike on syntynyt vähäosaisten etujen turvaajaksi. Ilman sitä meillä tuskin olisi näinkään laajaa hyvinvointia.

Mutta ei ay-liike koko aikaa ole ollut heikoimman puolella. Ajan mittaan monista vähäosaisista on tullut hyväosaisia. Niinpä ay-liike on ryhtynyt ajamaan hyväosaisten asiaa, ja silloin alkuperäinen tarkoitus on hämärtynyt.

Tuttu sanonta on, että saavutetuista eduista ei tingitä. Tämä on toisaalta johtanut siihen, että ay-liikkeen perusidea on yhä enemmän alkanut toteutua globaalisti.

Työ menee sinne, missä se merkitsee vaihtoehtoa nälkäkuolemalle. Suomalaiselle huono asia onkin maailman köyhimmille hyvä asia.

Joitakin aikoja sitten saimme Ruotsista sanoman, jonka olisi luullut säväyttävän suomalaista mediaa. Uutinen kertoi, että Ruotsin Metalliliitto sopi työnantajien kanssa mahdollisuudesta leikata palkkoja peräti 20 prosenttia.

Siinä näemme ruotsalaisten itsekkyyden, työ halutaan säilyttää omassa maassa. Suomalaisen pirtaan tämä ei istu.

> Suomalaiselle huono asia onkin maailman köyhimmille hyvä asia.

Olen ollut yrittäjänä 31 vuotta, ja aina ei ole ollut mahdollisuutta saada tehdystä työstä parasta mahdollista hintaa. Yrittäjän on oltava itsekäs. Kun tavoiteltua hintatasoa ei voi saavuttaa, silloin on joskus parempi alentaa hintaa kuin olla kokonaan ilman tuloja.

Surullista tällaisessa itsekkyydessä on, että näin saatu työ on joltakin toiselta pois. On ymmärrettävää, että meikäläisessä ay-liikkeessä tällainen ei käy, onhan se heikoimman puolella.

Paavo Lievonen
Jyväskylä

Kaksikielisyyden rajaa on järkevöitettävä

Uusi hallitus on mielestäni hakemassa säästöjä monesta varsin järjettömästä asiasta. Suuriin säästöihin olisi ollut mahdollisuus, jos olisi rohjettu puuttua yhteiskunnan isoihin asioihin. Yksi Suomessa suuri ja kallis asia on kaksikielisyys.

En vastusta alueellista kaksikielisyyttä silloin, kun se on todellista. Esimerkiksi täällä Kauniaisissa kaksikielisyys on ihan oikeasti rikkaus.

Se toimii mukavasti, kaikki kunnioittavat toistensa kieliä, ja kukin saa puhua mitä haluaa, ja tulee silti ymmärretyksi.

Kauniaisten kolmanneksi suurin kieliryhmä ovat muuten persiankieliset.

Mutta silloin kun kaksikielisyys on vain lainsäädännön epäoikeidenmukaisuuksien aiheuttamaa, kuten esimerkiksi Turussa ja Helsingissä, se on hyvän asian ivaa ja rahan haaskausta.

Näistä asioista uuden hallituksen olisi pitänyt rohjeta säästää.

Helpoin tapa säästää, olisi muuttaa kielilain raja-arvoja. Ei ole mitään mieltä siinä, että jos kunnassa on jopa vain 3000 ”toisen kotimaisen ” puhujaa, niin kunnan on oltava kaksikielinen. Oikeampi raja-arvohan olisi esimerkiksi 20-25 prosenttia väkiluvusta!

Niinikään pitäisi voida yhdistää hallinto-organisaatiot, jopa oikeasti kaksikielisillä alueilla.

Miksi pitää olla ruotsinkielisiä ja suomenkielisiä kouluja, mikseivät lapset mahdu samaan taloon, samaan koulutoimeen, saman johdon alaisuuteen? On hirvittävää tuhlausta tehdä kaikki tuplana.

Näitä asioita sotkevalla RKP:llä säätiöineen on aina ollutkin hieman erikoinen käsitys kaksikielisyydestä: se koskee vain suomenkielisiä. Ruotsinkielisten sen sijaan pitää kaikin keinoin välttää kontaktia suomen kieleen ja suomenkielisiin.

Tuollainen on RKP:n käsitys ”elävästä kaksikielisyydestä”...

Richard Järnefelt
Kauniainen

Jospa leikataan puolustusrahoista

Nyt etsitään säästöjä. Säästäisimme miljardeja euroja vuodessa kun lakkauttaisimme puolustusvoimat. Näin säästyneet rahat voisi käyttää kansalaisten hyvinvointiin.

Emme tarvitse muuta kuin sisäistä järjestystä. Mitään valtiota ei ole olemassakaan. On vain yksilöitä, kehittyviä sieluja.

Veijo Jääskeläinen
Varpaisjärvi

VIERASKOLUMNI

Maa kuuluu viljelijälle

Suomen maatalous on ollut kaksikymmentä vuotta osa Euroopan unionin maatalouspolitiikkaa (cap). Maatalouteemme liittyvät päätökset on johdettu yhteisön politiikasta. Kun Suomi liittyi unioniin, suurin osa viljelijöistä äänesti liittymissopimusta vastaan siksi, että pelättiin unionin byrokraattisuutta ja yhteisön maatalouspolitiikan sopimattomuutta Suomeen.

Kaikki pelot, joista viljelijät poliitikkoja varoittivat, ovat toteutuneet. Maatilojen alasajo on ollut nopeaa. Maatalouden kannattavuus on heikentynyt ja johtanut aktiivitilojen nopeaan vähenemiseen. Unionin maatalousohjelmakaudet eivät ole tuoneet selkeyttä byrokratiaan vaan tukiriippuvaiset tilat ovat joutuneet entistä monimutkaisemman valvontajärjestelmän orjiksi.

Tukien irrottaminen tuotannosta on luonut monelle maanomistajalle uudenlaisen viljelystrategian. Viljelyä ei harjoiteta ruuantuotannon vaan tukien vuoksi. Tämä taas aiheuttaa sen, että peltoa ei siirry tuotantoaan kasvattavien tilojen käyttöön, vaan merkittävä osa viljelyalasta on heikolla hoidolla tuottaen vain kasvilajia nimeltään höpöheinä. Suurella työllä raivatut pellot tuottavat maanomistajille tukien kautta satojen eurojen hehtaarituoton ilman aitoa sadonkorjuuvelvoitetta.

Tänä vuonna alkanut uusi ohjelmakausi ohjaa tukiaisilla peltojen käyttöä uusille urille. Esimerkiksi vesistöihin rajoittuville pelloille voidaan perustaa kasvulohkojen eli suomeksi sanottuna peltojen kokoisia suojavyöhykkeitä. Joidenkin arvioiden mukaan suojavyöhykkeiksi on ilmoitettu tukihakemuksissa 45 000 hehtaaria peltoa. Talonpoikaisjärjellä ajateltuna parhaita peltoja siirtyy pois elintarvikeketjusta näennäisviljelyyn, jonka maksaa yhteiskunta eli veronmaksajat.

EU:n maatalouspolitiikka näyttää ajavan tiloja kahteen luokkaan. Hyvin menestyviin maanomistajiin, jotka saavat kovan tuoton maaomaisuudelleen optimoimalla EU:n ja kansalliset peltotuet. Toinen porukka ovat investoineet ja tuotantoaan laajentaneet tilat, joiden talouden tunnusluvut ovat surkeita, ei tuottoa omalle pääomalle eikä katetta palkkatilille.

Tuottajajärjestö on onnistunut koko EU-jäsenyyden ajan huolehtimaan maanomistajien eduista, vaikka vuosina 2000–2012 maatilojen lukumäärä laski 78 000 tilasta 55 000 tilaan, joista kotieläintiloja viidesosa. Samana aikana tilojen peltopinta-ala kasvoi 28 hehtaarista 40 hehtaariin. Peltokauppojen kautta tilojen kasvusta tuli puolet ja 40 prosenttia vuokraamalla.

> Suomen elintarviketuotanto pärjäisi huomattavasti pienemmällä peltoalalla.

Elintarviketuotantoon panostaville maatiloille on suuri ongelma siinä, että maataloudesta luopuvat viljelijät jäävät maanomistajiksi eivätkä ole valmiita luopumaan pelloistaan aktiiviviljelijöiden hyväksi. EU:n luoma ja jatkuvasti yhä monimutkaistuva tukijärjestelmä antaa maanomistajille hyvän taloudellisen tuoton hehtaareihin sidottujen peltotukien ansiosta.

Suomen elintarviketuotanto pärjäisi, suuresta ruuan tuonnista johtuen, huomattavasti pienemmällä peltoalalla. Sipilän hallitus voisi ottaa mallia itsenäisyyden alun suurista maareformeista ja ryhtyä toimiin, joilla maa palautetaan viljelijöiden haltuun. Myös maataloustukien järkevyyttä pitäisi tarkastella kriittisesti. Maanviljelijöille tuet ovat yhä enemmän läpivirtaava erä.

TIMO KÄSSI
on talonpoika Uuraisilta.
timok@elisanet.fi

VERKOSSA SANOTTUA

Tapaamme myös täällä facebook
15 979
TYKKÄÄ
www.maaseuduntulevaisuus.fi

Homot ja harmaat panivat kynät liikkeelle

MT:n facebook-keskustelu on kiertynyt viime päivänä parinkin teeman ympärille: homojen ja harmaantuneen väestönosan.

Keskustelun kirvoittajina olivat jutut, joissa kerrottiin kaapista tulleesta eli homoutensa tunnustaneesta karjatilallisesta **Hannu Häiväläisestä** sekä hallituksen aikeista siirtää hoivamaksuja yhä enemmän vanhuksille.

Häiväläinen sai kosolti kannustavaa palautetta avoimuudestaan. ”Kuinkahan moni vanhapoika on tahtomattaan vanhapoika? Tarkoitan, ettei ole tohtinut olla avoimesti oma itsensä”, pohdiskeli **Markus Hänninen**.

Johanna Niskanen kertoo tuntevansa jutun kohteen, lehmiä kutsumuksenaan hoitelevan Hannun: ”Huippua Hannu ja puoliso! Elämässä täytyy saada olla täysillä oma itsensä!”

Jaana Räihälän mielestä aiheesta on tärkeää puhua. ”Jos edelleen tarvitaan Sinuiksi-kampanjoita tai joku moittii lehteä homoista kirjoittamisesta, niin onhan asenteissa ihmisyyteen ja omana itsenään olemiseen jottain ajateltavaa.”

Pekka Salon mukaan homoja on ollut aina. ”Karjamestareita, tarkastuskarjakoita ym. Ei maaseudulla niitä eroteltu. Osasivat työnsä ja elivät kukin tavallaan. Heidät hyväksyttiin osaksi kyläyhteisöä tai maatilan työväkeä.”

Muitakin näkemyksiä oli.

Matti Keski-Luoman mukaan seksuaalisuus voi muuttua iän mukana, joten ihmisiä ei pitäisi rohkaista liikaa. ”Aito avioliitto on miehen ja naisen välinen liitto.”

”Kommenteissakin huomaa, että toisin ajattelevat eivät enää uskalla tuoda näkemyksiään ilmi ’suvaitsevaisten’ homorummutuksen lyödessä päälle”, kirjoitti **Ari Kangas**.

Vilkasta oli myös vanhuskeskustelu. ”Tämä oli odotettavissa, siksi jatkuvasti uudistuksissa tuodaan esiin miten voidaan lisätä kotihoitoa. Sitten kun se toteutuu, alkaa rahastaminen vanhuksilta”, kirjoitti **Pirkko Kyrölä**.

”Takaako maksujen korotus perushoidon paranemista, viedäänkö vanhuksia ulkoilemaan päivittäin?” epäili **Pirjo Nousiainen**.

”Kaikille perushoito. Ja jos haluaa lisätä palveluja silloin niistä on oltava valmis maksamaan”, katsoo **Tuula Kallioniemi**.

”Ihan turha ikäihmisten säästää pahan päivän varalle tai hyvin pärjäävien muksujensa perittäväksi. Mukaansahan täältä ei mitään saa”, kirjoitti **Ilona Alhoniemi**.

Keijo Komu korostaa omaa vastuuta. ”Ei valtion rahat millään riitä joka paikkaan. Selvähän se, että yksilön pitää jatkossa itse ottaa vastuu itsestään. Rahaa kannattaa laittaa hyvinä aikoina säästöön, jotta sitä voi huonona aikana käyttää.”

”Toivottavasti maksuissa otetaan huomioon varallisuustilanne. Kaikki vanhukset eivät ole köyhiä”, muistutti **Riitta Mäkinen**.

EIJA MANSIKKAMÄKI